

Szivárvány

2012. OKTÓBER • XXXIII. ÉVFOLYAM • 358. SZÁM

10.

Az ősz óvatosan ballag,
minden gyümölcsöt leaggat,
tesz-vesz, készül jóelőre
szélre, hidegre, esőre.

(Lengyel Ferenc)

Gyere velem a vásárba,
Fussunk oda hamarjába'.
Vehetsz majd ott minden szépet,
Ha nincs pénzed, majd csak nézed.

Itt van a sok finom holmi,
Tessék, kérem, vásárolni.
Zeller, vajbab, sóska, szép tök,
Sárgarépa, kell-e még több?

Gyümölcseim mind kirakva,
Vásárolhat válogatva.
Olcsó áru, jó portéka!
Tedd, komám, a kosaradba!
*(Vásárhelyi vásáros, a Debrecenbe
kéne menni dallamára)*

FÓCZE KORNÉLIA

Erre tessék

Itt egy gyűrű, ott lakat.
Mily gazdag a kirakat!
Kosár is van, benne meggy,
zöldség, gyümölcs egyre megy.
A szöveten aranyfolt,
ez aztán a csodabolt!
A dobozon nyuszi ül,
kék a zölddel elvegyül.
A mérlegen korona,
mint a fejem, akkora.
Boltos mondja: erre tessék!
A küszöbön el ne essék!
Minden, ami eladó,
nálunk ingyen kapható.

LÖWY MAYA

Vonatosdi

Egy koraőszi esős-ködös napon öt gyerek szorongott – zárt ablakok mögött – a szobában: a legidősebb Bálint, a húga, Bori és három játszópajtásuk a szomszédból: Ágota és az ikrek, Feri és Teri. Általában együtt futkorásztak, labdáztak, fociztak a házuk előtti kis parkban, de aznap a rossz idő miatt bent ragadtak a lakásban.

– Játsszunk vonatosdit – indítványozta Bálint, és a többiek, bár nem tudták hogyan kell, örömmel fogadták az ötletet.

Öt széket állítottak egymás mögé (ennyi volt a gyerekszobában).

– Ez a vonat – mondta Bálint.

A konyhából behoztak még két hokedlit, ezeket egymásra állították, a másodikat a lábával felfelé, az lett a mozdony.

– Felszállhattok – jelentette be Bálint –, de előbb váltsatok jegyet.

Szereztek egy üres cipősdobozt, a fedeléből Bori játékkollójával kivágtak néhány kis téglalapot, azok lettek a jegyek. Ágota volt a pénztáros, ő árusította a jegyeket.

Terike a nagymamához akart eljutni, Ferike az állatkertbe. Ágota nagybetűkkel ráírta az egyik jegyre MAMA, a másikra ÁLLATOK. Borika Tündérországba kért jegyet.

– Hiszen olyan ország nincs is! – hurrogtale a jegyáros.

– De van! De van! – erősítgette Bori. – Gyönyörű ország. Ott mindig nyár van, vakáció, a gyerekek ajándékokat kapnak, csokit meg fagyit és egyebeket. Minden gyereknek lehet kiskutyája, kiscicája, nyuszikája, senki sem tiltja meg, senki sem mondja: „Tömbházban nem lehet állatot tartani!” Ott csupa virág minden utca, kapu, ablak. És a házak...

– Csak azt ne állítsd – szakította félbe Bálint húga lelkes beszámolóját –, hogy a házak fala marcipánból meg cukorkából van, mert még azt

hisszük, hogy Jancsi és Juliska gonosz boszorkányához utazol.

A gyerekek nevettek. Ágota ráírta az utolsó jegyre: TÜNDÉREK, aztán – mivel több utas nem mutatkozott, bezárta a pénztárt, és ő is felszállt a vonatra.

Bálint ellenzős sapkát csapott a fejére, valahonnan kerített egy sípot, belefúj, és a vonat elindult.

– Megy a vonat, zakatol,
fütyül, prűszköl és dalol,
kinézünk az ablakon,
jaj, de jó a vonaton! – énekelték az utasok.

Jött a kalauz (ugyancsak Bálint), kilyukasztotta a jegyeket, és felfedezett egy potyautast: Ágota pénztáros ugyanis a nagy sietségben elfelejtett jegyet váltani.

Nem segített semmilyen magyarázkodás, sopánkodás, a kalauz kérlelhetetlennek bizonyult.

– Ilyen utasra nincs szükség, kérem, váltsa meg a jegyét – mondta, és leszállította Ágotát a vonatról.

A jegy nélküli jegyáros mérgében felborította a mozdonyt.

– Kisiklott a vonat – kiáltották a gyerekek, és leugráltak a gyerekszoba biztonságába.

Éppen jókor, mert abban a percben érkezett haza a munkából Bálint és Bori édesanyja. Rosszallóan nézett körül, de Bori sietett a felvilágosítással:

– Vonatoztunk... Kis híján eljutottunk Tündérországba.

– Tegyétek rendbe a szobát – simogatta meg anyukája –, én behozok mindenkinek egy-egy csésze meleg kakaót. Jól fog esni a fárasztó utazás végén.

Ezzel mindenki lelkesen egyetértett.

CSEH KATALIN

Álomvonat

Itt a híres állomás,
hol minden álm más:
mindenki alszik, s álmodik,
az álmokban, lássuk, mi játszódik?

A bakter álma egy mozdony,
mely gurul a síneken folyton,
gurul állomásról állomásra,
rá se hederít a várakozásra.

A masiniszta álma egy vonat,
mely éppen a végtelenbe tolat.
Ott aztán megáll, a sok utas kiszáll.

Vakvágányra húzódik,
s masinisztát álmodik,
kinek álma egy vonat,
mely éppen a végtelenbe tolat...
És így tovább, és így tovább,
ha unod már, lépj odább!

LÁSZLÓ NOÉMI

Őszi mondóka

Aki az esőben ide-oda jár,
annak a tenyere csupa-csupa sár,
annak az orrhegye, füle kipirul,
annak a kenyere pocsolóba hull.

Aki az esőben ide-oda néz,
annak az erdeje csupa remegés,
annak a reggele, dele ragyogó,
annak az éjele csupa-csupa jó.

KESZEG ÁGNES rajzai

PERDE-KILIN TÜNDE

Török Berci és a poccsolyák

Egyszer volt, hol nem volt, hetedhét országon is túl, ahol a kurtafarkú malac túr, volt egyszer egy török basa. Ezt a basát egy kislány rajzolta, amikor a parkban játszott egy délután. Rajzolt mellé palotát, erdőt, színes virágokat, szivárványt. Gazdag volt a török basa, mindene megvolt, mégis szomorúnak látszott. A kislány rajzolt hát melléje egy kisfiút, hogy felvidítsa. Így született meg a török basa fia, Török Berci.

Török Berci, mint minden vidám gyerek, bukfencezett, ugrándozott, szaladgált. Ám ekkor megeredt az eső, és mosni kezdte az aszfaltról a krétanyomokat. Anyuka a kislánya kezébe adta az esernyőt, és kézenfogva elindultak hazafelé a poccsolyákat kerülgetve.

– Ess, eső, ess, holnap délig ess... – énekelte a kislány, s szíve szerint belegázolt volna az összes poccsolyába.

– Nem! Nem! Nem szabad! – intette az anyukája. – Vizes lesz a cipőd.

Mintha nem lett volna mindegy. Az esővíz így is, úgy is utat talált a kislány cipőjébe, elöl befolydogált, hátul kicsordogált.

A kislány esernyője alól figyelte, hogyan érnek földet az esőcseppek. Mindegyik felfújt hólyagot hagyott maga után. Kicsi hólyagot, nagy hólyagot. Egyre nagyobbak lettek a pocsolyák, csak dagadtak, nőttek.

– Pliccs-ploccs – ugrott ekkor a kislány mellé Török Berci. – Hu-húúú. Végre esik! – kiáltotta, és placcs a baloldali pocsolyába. – Ez nem sikerült – rikkantotta, és a jobboldali tócsába szökött. – Ez már igen!

Spriccolt a víz mindenfelé körülötte.

– Berci! Ott elöl van még egy pocsolya – ujjongott a kislány. – Tőle balra egy nagyobb, jobbra egy mélyebb.

Berci sorra kipróbálta az összes pocsolyát. A legnagyobbban már ketten ugrándoztak.

– Nézd, van az út másik oldalán is egy.

Mielőtt átmentek volna, előbb balra néztek, majd jobbra.

– Mehet... – és versenyeztek, ki ér elsőnek a pocsolyához.

Török Berci nagy lendülettel csapta bele csupasz lábát. Aztán érkezett a kislány, és szökött... Mindketten csuromvizesek lettek. Bal, jobb, bal. Bal, jobb, bal. Összeölelkezve meneteltek balra, jobbra, előre, hátra, pocsolyától pocsolyáig, s közben énekeltek:

– Ki nem dobbant egyszerre,
nem kap rétest estére.

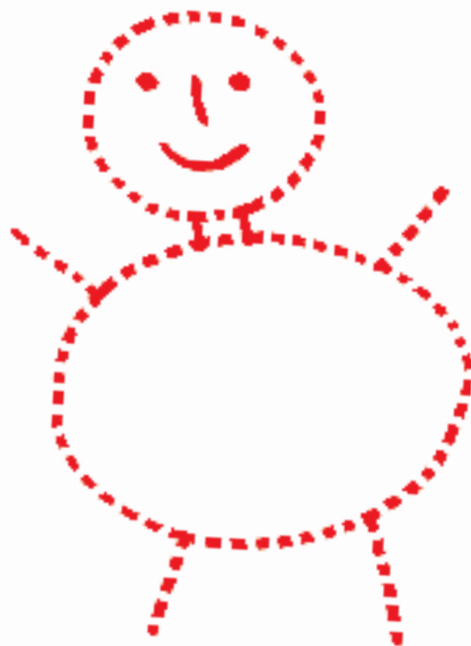
Mert a rétes nagyon jó,

Bercinek is az való.

Anyuka közben befejezte a beszélgetést Manci nénivel, és kislánya felé fordult:

– Ejnye, kislányom! Dughatlak a mosógépbe ruhástól.

Csak azt nem tudta, hogy valaki még a kislányánál is vizesebb: a zsebében kuksoló Török Berci.

Rajzolj, és mondd ritmusra:

Pont, pont, vesszőcske,
készen van a fejecske.

Hosszú nyaka, nagy a hasa,
készen van a török basa.

FODOR SÁNDOR

Csipike II.

Eltelt a délelőtt. Csipike indulhatott vissza Nyúlhoz.

– Ne félj, mert én vagyok! – kiáltotta, amikor Bokor közelébe ért. Az ilyen előzetes figyelmeztetésre nagy szükség volt, mert ha Nyúl éppen bóbiskolásból riad fel, ijedtében úgy eliramodhatik, hogy szegény Csipike estig kóboroghat utána.

Nyúllal együtt ismét elballagott az Óriás-nagy Bükkfához, ahol Madár már terített asztallal várta őket. Rendszerint tavalyi mogyoróból, csipkebogyóból, sárgarépából és vadcseresznyéből lehetett válogatni. Utána

Csipike szundított egyet, mert a törpenép így szokott a friss levegőn. Amikor felébredt, Csigabiga már várta új házának tervrajzával. Addig nem fogott hozzá az építkezéshez, amíg Csipike jóvá nem hagyta a tervet. Az új terv semmiben sem különbözött ugyan az előbbtől, Csipike mégis figyelmesen áttanulmányozta: mit lehessen tudni, hátha valami hiba csúszott a számításokba. Végül bólintott, és Csigabiga megkönnyebbült sóhajjal látott munkához.

Késő délutánra járt, amikor Csipike leballagott a patak partjára: ilyenkor indulnak lepkevadászatra Pisztrángék, és irányítani kell a vízforgalmat, nehogy egymásnak menjenek a nagy összeviszsa cikázásban. Felkapaszkodott a Nagy Kőre, onnan mutogatta, merre szabad az út, merre több a lepke. Még így is előfordult néha, hogy egy-egy kövérebb molypillére kettő is felugrott – persze egyik sem tudta elkapni. Ilyenkor Csipike jót nevetett:

– Látjátok, ha nem figyeltek rám?
Mire Pisztrángék jóllaktak, Csipike megéhezett. Elsétált a Korhadozóbelű Vén Fenyőhöz.

– Hogy ment a munka, atyafiak?
Vadméhek megköszönték a szíves érdeklődést, és három csepp friss mézet cseppentettek egy bükkfalevélre: legyen szíves, kóstolja meg, minőségi szempontból jó-e a mai hozam?

Jó volt. Kitűnő. Hanem igyekezni kellett, nehogy Madár elszomszédolja az időt, és elfelejtse kellőképpen búcsúztatni a napot. Azután az alkonyati szűnyogzűmmögésről gondoskodott Csipike, és felébresztette

Bagoly doktort, legyen szíves, induljon betegeihez. Az erdő népe ugyanis nappal mindenfelé szertekóricál, még a betegje is, ezért Bagoly doktor – akárcsak Sünék – kénytelen éjszakai váltásban dolgozni. Egyébként Sünékhez is be kellett kukkantania, hogy figyelmeztesse: mielőtt elindulnának, hagyják rendben a lakást, mert ugye milyen jó, ha munka után kellemes, rendes otthon várja őket. Mire jól bealkonyult, Csipike – megfelelő figyelmeztetés után – megjelent Nyúlnál.

Rendszerint édes vacsorá volt a vacsora. Nyúl hiába magyarázta Csipikének, hogy ne hámozza, mert a héjában van a vitamin. Madár ráadásul egy-egy szem málnával, szederrel kedveskedett Csipikének.

Ezután a kedves törpécske szép álmokat kívánt Nyúlnak és Madárnak, meghagyta nekik, takarózzanak jól be, az odújába búj, tett-vett egy kicsit, és lefeküdt.

Nagyjából így teltek Csipike napjai, kivéve a téli hónapokat, amelyeket végigaludt.

A cartoon illustration of a man with a very long, yellow, curved nose. He is standing in a forest, leaning against a tree trunk. He has a green scarf, a blue jacket, and red trousers. He is looking towards the right.

Ha esős idő járta, behúzódott a Nagy Keserűlapi alá, és gyönyörűséges mesékkel szórakoztatta Madarat és Nyulat. Vasárnaponként, ha kirándulók járták az erdőt, kevesebbet mutatkozott, de nem bánta, mert Madár finom morzsákat hordott neki a kirándulók elemózsiájából.

Egyetlen dolog bántotta Csipikét – egy kicsit. Szeretett volna valamivel – bár egy fél ujjnyival – nagyobb lenni. Minden este megmértetkezett, ami az Erdőben nagy szó, mert fű, fa, bokor mindig nő, azokhoz hiába mérné magát, centimétere pedig nem volt. Egy régi, leomlott vadászlaknál talált egy kilincset, azt szederindára kötözte, és Nyúl segítségével hazavonszolta. Nagy ügygyel-bajjal becipelte odújába, és a falnak támasztotta. Arra gondolt, hogy a kilincs nem nő, és hozzá mérte magát nap mint nap. Sajnos azonban növekedést nem észlelt, amiért is kezdett haragudni a kilincsre. Titokban azzal gyanúsítgatta meg, hogy alattomos kilincs létezőre növekedni kezdett, csak azért, hogy őt bosszantsa. Ha emiatt nagyon elszomorodott, Madár és Nyúl vigasztalta meg:

– Egyet se búsulj, Csipike. Igaz, hogy kicsi vagy, de daliás.

– Ez nálam megvan – bólintott elégedetten Csipike. Az alakjára roppant kényes volt.

Nem is lett volna semmi baj, ha a véletlen össze nem hozza Kecskébékával.

MÜLLER KATI rajzai

Szivárvány

órarend

Hétfő

Kedd

Szerda

Csütörtök

Péntek

Folytasd a sort az elkezdett „rajzritmus” szerint. Színezd szürkére a jobbra fordult és barnára a balra fordult pléhkakasokat.

P. BUZOGÁNY ÁRPÁD

Torony kakasa

Pléhkakas csillog a tornyon,
szélben nyekereg,
azt lesi, a láthatáron
ki hol tekereg.

Látja, mennyit nőtt tegnapról
a tök indája,
kertekben kinek virágzik
a barackfája,

a szomszéd szekérkereke
áll-e, pörög-e,
ki asztalára kerül ma
meleg csöröge.

Hát mindenfélét tudhat a
torony kakasa,
mert csaknem égig ér fel a
torony magasa.

De a mi tornyunk teteje
bármilyen magas,
nem kukorékolja ki, mert
ő csak pléhkakas.

Színezd ki a pöttyök szerint FORRÓ ÁGNES rajzát.

BENDE-TÓTH TIBOR

Áldott legyen...

Hepehupás szekérút,
le is út, fel is út,
döcögősen messze fut
ez az út, poros út,
hepehupás szekérút.

Falu végén keresztút,
jobbra út, balra út,
megkérdezném, hová jut
ez az út, keresztút,
hepehupás faluút.

Út keresztjében egy kút,
ásott kút, gémeskút,
kútostora vízbe jut,
le is út, fel is út,
hosszúnyakú gémeskút.

Áldott legyen az az út,
szekérút, poros út,
de még inkább az a kút,
koloncos gémeskút,
melyből bárki vízhez jut.

IVÓKÚT

Kösd össze a kutat
a nevével.

GÉMESKÚT

BORVÍZKÚT

SZÖKŐKÚT

KEREKES KÚT

Mutasd meg a rajzon, melyik kúthoz tartozik a gém, a kútágas, a kolonc, az itatóvályú. Mi a kútkáva?

BAK SÁRA rajzai

Pattanó,
koppanó,
megbújva hallgató,
surranó,
szaladó,
megért már a dió.
(Simon Réka Zsuzsanna)

Egyik mókus diót, a másik mo-
gyorót, a harmadik makkot ebé-
del. Vezesd ceruzáddal mancsuk-
hoz a csemegét. Kinek jut több?
Ki is pótolhatod, hogy egyforma
legyen a számuk.

Rajzról rajzra
lépegetve meséld
el a levél
történetét.

Fejezd be a
levél-rajzot, és
színezd ki őszi
árnyalatokkal.

MARKÓ BÉLA

Megérett a körte

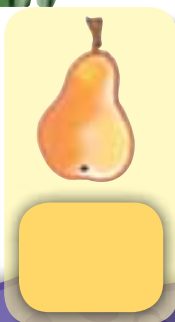
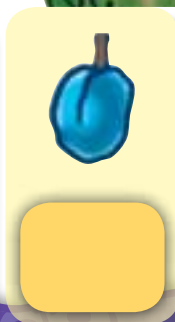
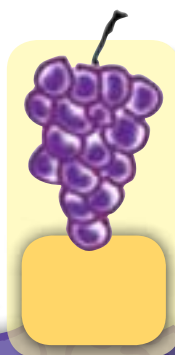
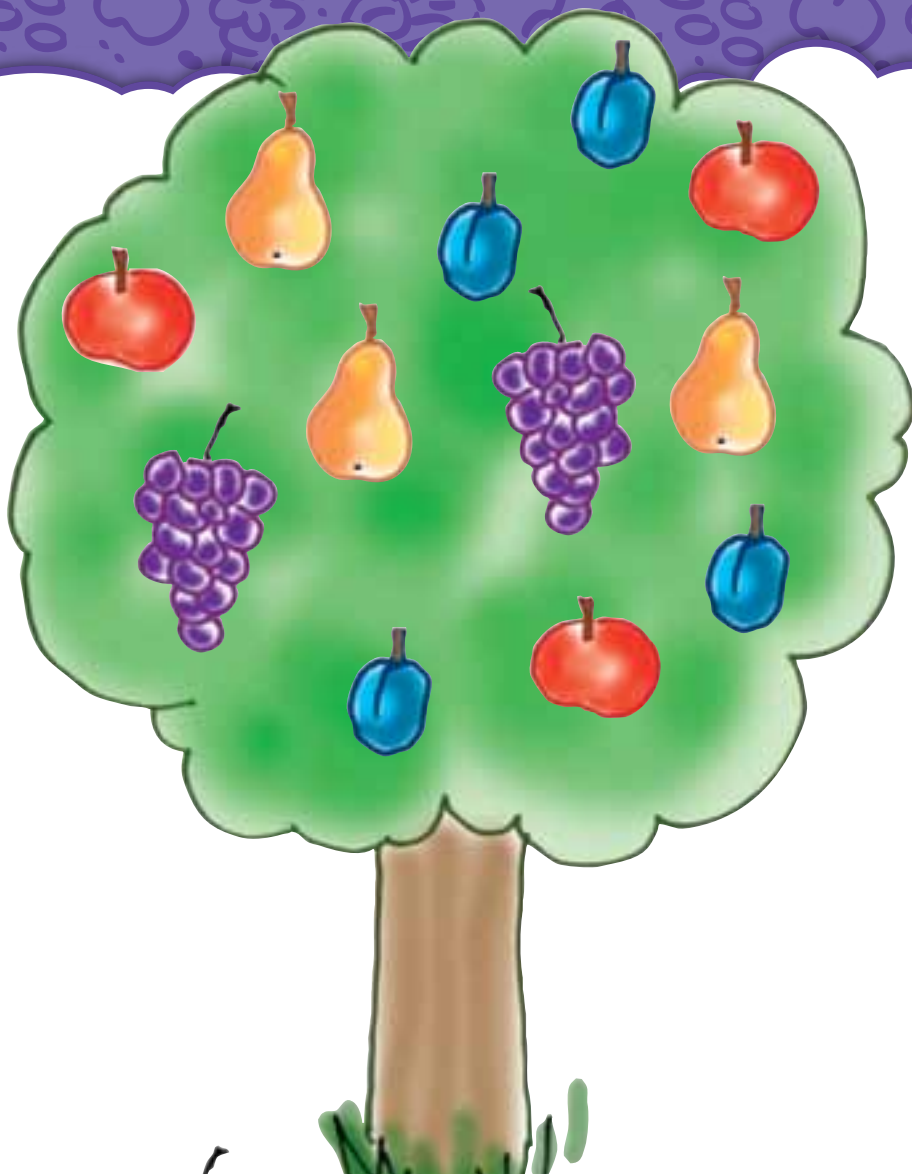
Belefáradt a kapaszkodásba,
s leesett a körte,
nagyot huppant,
s az orrát összetörte.

Arra járt Balázs,
lenézett a földre,
s hát éppen ott sírdogál
tört orral a körte.

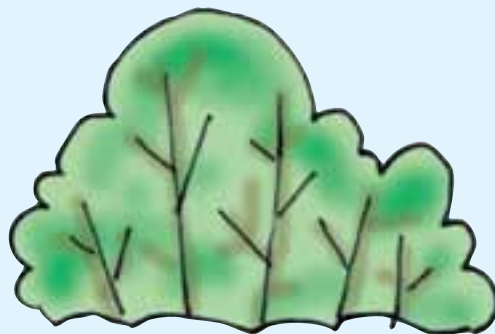
Felvette,
letörölte,
ne szomorkodj,
te szegény körte!

Forgatta erre-arra,
kedvesen vigasztalta,
még meg is simogatta,
s a végén csak bekapta.

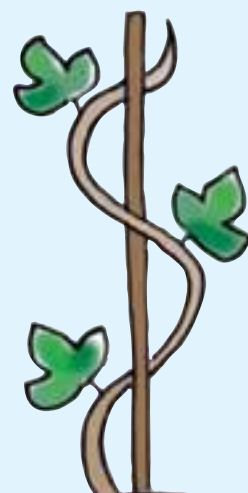
Számold meg, melyik gyümölcs-
ből hány termett a mesefán?

Melyik gyümölcs hol érik? Kösd össze, és ha tudsz már írni, egészítsd ki a fafélét a gyümölcs nevével.

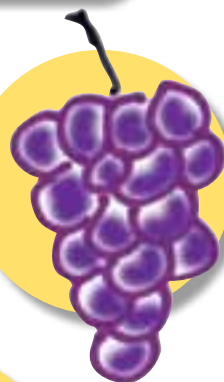
_____ bokor
_____ bokor

_____ tőke

_____ fa
_____ fa

ZELK ZOLTÁN

Hova futsz, te kicsi őz?

Részlet

- Hova futsz, te kicsi őz?
- Oda, ahol várnak,
ahol sárga falevél
búcsút int a Nyárnak...
- És az hol van, merre van?
- Hát az éppen arra,
ahol most lép rá az Ősz
az első avarra...
- S ha odaérsz, ott maradsz
őszi őzikének?
- Leszel társa rozsdaszín
fűnek, falevélnek?

WEÖRES SÁNDOR – KODÁLY ZOLTÁN

1. Ki-csi őz, fuss i- de, a gye- p itt szép ü- de.
2. Gye-re már, ő- zi- ke, a me- ző szé- li- re,

1. Ta- ka- ró vál- la- mon, a fe- lét rád- a- dom.
2. Ve- lem itt el- le- szel, a va- dász nincs kö- zel.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

Az őz és a teknős

Indián mese

Az őz egyszer meglátogatta a teknőst. A teknős éppen a patáját tisztította. A réges-régi időkben ugyanis a teknősnek patája, az őznek pedig karma volt. Az őz megszólította a teknőst:

– Barátom, milyen szép szandálod van! Engedd meg, hogy felpróbáljam.

A teknőst nagy büszkeség töltötte el.

– Miért ne? – válaszolta. Odaadta a patáját, és átvette az őz karmait. Amikor az őz a patákat felpróbálta, rájött, hogy sokkal, de sokkal gyorsabban tud szaladni, és eliramodott. A szegény teknős pedig karmos lábával csak csoszog-döcög, és azóta is az őz visszatértét várja.

Ti küldtétek

● **Kolcsár Katalin**, inaktelki óvó néni csoportjában gyerekek és szülők közös munkájával készült a nyár- és az ősztündér, a gyurmamadár, sőt a kicsik színes óvodai jelei is.

● **A székykocsárdi óvodában** a Macik csoportja levéldarabkába öltöztette a sünit, miközben **Csegezi Enikő** óvó néni a Szivárványból olvasott nekik mesét.

● **A kartonsүн Tordán**, a Gesztenyetisztás óvodában készült, **Komáromi Tünde** és **Gál-Máté Éva** óvónő csoportjában. A három, tűskésre vágott, kifestett kartonréteget gyuraccsal ragasztották össze, lábát hullámpapírból tekerték.

● **Poenar-Nagy Csilla Zsuzsanna** csemetéi a zilahi 4-es Óvodában nagy igyekezettel szurkálták a krumplikba a süni-tűskéket.

• **A szatmárnémeti Dr. V. Lucaciu Iskolában Kovács Éva tanító néni** kisdíákjai gesztenyéből készítettek sünit és ördögszekeret.

• **Deritei Katalin óvó néni** is segített: a katica és a sárkány testét előre megrajzolta, a díszítést – színes ceruzával, palackdugókkal, papírcsíkokkal – már

végesséig a **kolozsvári Lizuca Óvoda** apróságai végezték.

• Két négyzet: a nagyobbikból ólat, a kisebbikből kutyust hajtogatott, festett **Balázsi Ilona** tanító néni erdőfüleli osztálya.

Csipike postája

Szólószagú október van, de leveleitek java része még a múlt tanévet és a nyarat idézi, ugyanis két hónappal korábban készül minden lap-szám, hogy idejében hozzátok érhessen. Ti persze arról íratok, rajzolja-tok, amit éppen átéltek.

● **Barabási Hajnalka és Gábor Melinda** óvó néni csoportja a **marosvásárhe-lyi Fecske Óvodában** kör-nyezetünket és egészsé-
günket tudatosan óvó fel-
nőtté cseperedik, hiszen fát
ültettek, meglátogatták a
szászrégeni szelektív hulla-
dékgyűjtőt, a maroskeresz-
túri szennyvíztisztítót, és orvostanhallgatóktól tanulták, mitől betegszik
meg a plüssjáték és – a kisgyerek.

● **Gáspár Ildikó nyárádgálfalvi** elsősei szorgos Szi-
várvány-olvasók. Példaképük a tanító néni korábbi
osztálya, akik Napsugár-díjasok voltak. Negyedikes-
ként kereszteszemes öltéssel a lányok maguk varr-
ták ballagó tarisznyájukat, a fiúk pedig botot fa-
ragtak hozzá.

• Űgyes gyerekekből űgyes anyukák és apukák válnak majd – bizakodik **Kulcsár Márta óvó néni**, büszkén számolva be **szilágyperecseni** nagycsoportjának édesanyákat köszöntő ünnepélyéről.

• **A marosvásárhelyi Arlecchino Napköziotthon Tulipán csoportjának** tavalyi élményei közül **Sárosi Tímea és Iszlai Hajnal óvó néni** a haranglábi óvodásokkal kötött barátságról, a komatál készítésről, a román csoporttal közösen kipróbált, hagyományos magyar tojásfestési technikákról, a Materna leányanya otthon kicsinyeinek vitt ajándékról számolt be lapunknak.

• Maguk alkotta, lombos, madaras fákkal emlékezett meg **a marosvásárhelyi Szentjánosbogár Óvoda Nyuszi csoportja** a madarak és fák napjáról **Imre Judit és Pápai Emese óvónők** irányításával.

Búcsú a Szivárványtól

Ianoş Erzsébet tanító néni és másodikosai a szatmárnémeti Bălcescu-Petőfi Iskolából ezt írják:

- Köszönünk minden szépet és jót, amivel megajándékoztál, Csipike leveleit, a bélyeggyűjteményért kapott ajándékot, és azt, hogy a barátaid lehettünk. Kívánjuk, hogy még nagyon sokáig tanítsd, neveld, szórakoztasd a gyermekeket.

- Ha olyan jó és érdekes lesz a Napsugár is, mint a Napsi, akkor nagyon várom. De a jó kis Szivárványra mindig szeretettel fogok gondolni. Most jön a nagytesód, a Napsugár, de téged soha nem foglak elfelejteni. Kívánom, hogy az unokáim is olvashassanak. Maradj ilyen szép, színes és családfinta.

Alezár Izabella, Béres Alexandra

- Nemsokára már a Napsugár fog ránk ragyogni. Már alig várom, hogy megismerkedjek vele. Remélem, hogy izgalmas lesz, és ugyanúgy fog tetszeni nekünk, mint a Szivárvány.

**Néma Vivien, Varga Denisza, Urbán Tamás,
Chereji Zsuzsanna, Érseki Balázs**

- A Napsugár lesz az új barátunk. Abban majd többet dolgozom, mert én néha egy kicsit lusta voltam.

Gajdos Roland

Timár Gergő, Csíkszentdomokos

Vincze Szende, Szilágypanit

Elekes-Köllő Boglárka, Csíkszereda

- Nagyon fog hiányozni a Szivárvány! Jók és szépek voltak a mesék, versek és feladatok. Kívánom, hogy maradjon meg ilyenek, hogy továbbra is sok gyerek olvassa és szeresse!

Normák Mercedes, Pomian Rafael

- Kár, hogy el kell búcsúzni, de átveszi helyed a Napsugár. Kívánom, hogy a többi gyermek is úgy szeressen, ahogy mi szerettünk.

Besenyődi Attila,

Munkácsi Bettina, Lucuta Dániel

- Kár, hogy már felvált a Napsugár, de szerintem ő is olyan jó lesz, mint te. Azt kívánom, hogy a tesóm, Kevin is olvasson majd téged.

Lévai Vivien

- Vár a harmadik osztály, és vele együtt a Napsugár. Kívánom, hogy a kisebbek továbbra is szeretettel olvassanak, és sok sikert a Szivárványnak!

Cserés Nicole, Vadas Bianka

- Jön a tavasz, jön a nyár, ott röpül a szivárvány. Követi a napsugár, kúszik fel az égre, Mindent megtesz azért, hogy végre utolérje.

Sztankovici Erik

- Jó mesék vannak benne, vicces versek, és jók voltak Csipike levelei is. A szívembe zártalak. Téged húszéves koromban is szívesen olvasnálak.

Erdei Diána

Venczel Hanna, Kolozsvár

Miklós Edit, Ivó

Szolomájer Áron, Mezőfény

Szárnybontó

Domokos Zsuzsa tanító néni tavalyi másodikosai küldték a sepsiszentgyörgyi Váradi József Iskolából:

Kedves Nyúl! Gyűjts élelmet télire. Vigyázz a lábadra, és óvakodj a rókától. Hegyezd jól a hosszú füledet, hogy halld, ha jönnek a ragadozók, és tudj elmenekülni!

Rab Henike

Kedves Őz! Bújj el a ligetbe, hogy ne foganak meg a ragadozók. Gyűjtsd be az élelmet, hogy legyen télire ennivalód! Jó pihenést a télen!

Jancsó Artúr

Kedves Mókuska! Megérkezett az ősz. A nap sugarai már nem melegítenek úgy, mint nyáron. Itt az ideje, hogy begyűjtsd a mogyorót télire!

Ugron Ákos

Kedves Vakond! Már itt az ősz, és lehűlt az idő, hamarosan jön a tél. Bújj be a vakondlyukba. Vigyél magaddal mohapaplant, lapipárnát. Eledelt is vigyél, mert hosszú a tél. Tavasszal találkozunk.

Fazakas Dávid Antal

Ördög Alpár, Szászrégen

Vágd ki a bélyeget, és ragaszd a neved mellé az osztály, a csoport közös gyűjtőlapjára!

E lapszám támogatói:

Nemzeti
Kulturális
Alap

Itt van már a színes ősz,
Szőlőt őríz már a csősz.
Fő a must a hordókban,
Alma van a ládákban.

Székely-Bányai Eduárd,
Magyarlapád

Gregus-Fóris Máttyás,
Kolozsvár

Esik az eső, csepereg,
Tócsákba lépnek az emberek.
Kati, Sára, Julcsa szomorú.
Kisütött a napocska,
Felszáradt a tavacska,
Örül Kati, Sára, Julcsa,
Kimehetnek az udvarra.

Köble Emese, Magyarlapád

Soós Ivett,
Kolozsvár

Czéczei Károly, Szilágypanit

Címlap:

Tökölyi Viktória,
Szilágysomlyó

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXIII. évfolyam, 358. szám.
Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI.
Lapterv: Könczey Elemér. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. Honlapszerkesztő: Komáromy László.
Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001
A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622.
Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Ára 3 lej

Szivárvány